

بررسی تاثیر عوامل تاب آوری بر عوامل عملکرد نوآوران سازمان تامین اجتماعی استان البرز

محمد دهقاندار*^۱، شمس الدین نیک منش^۲

^۱ استادیار، گروه ریاضی کاربردی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ استادیار، گروه مدیریت، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

چکیده

قابلیت نوآوری مهم‌ترین عامل مؤثر بر عملکرد یک سازمان است. سازمان‌ها باید برای پاسخ‌گویی به تقاضا و شیوه زندگی متغیر مشتریان و نیز به منظور بهره‌برداری از فرصت‌های ایجادشده توسط فناوری و تغییرات بازار، نوآور باشند. یکی از مهم‌ترین انواع نوآوری، نوآوری سازمانی است. از طرف دیگر تغییرات بسیار زیاد و آشفتگی محیطی توجه محققان مدیریت را به روش‌های جدید مدیریت محیط از جمله تاب‌آوری جلب کرده است. پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر عوامل تاب‌آوری بر عوامل عملکرد نوآوران گرفت. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از نظر روش در زمره تحقیقات توصیفی-پیمایشی قرار می‌گیرد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه مدیران، کارکنان و کارشناسان تامین اجتماعی استان البرز به تعداد ۲۱۹۰ می‌باشد. لذا با فرمول کوکران حجم نمونه آماری ۳۲۷ نفر محاسبه شد و با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزار گردآوری در این پژوهش، پرسشنامه استاندارد بر اساس طیف لیکرت طراحی و پخش شد، و پایایی این پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۵۶ تایید شد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری شده از نرم‌افزار اموس استفاده گردید. نتایج پژوهش نشان داد که بین تاب‌آوری سازمانی و عملکرد نوآوران رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد ($R=0/92$). بر این اساس شایستگی فردی دارای تاثیر قوی ($R=0/90$)، اعتماد به‌غرایز فردی تحمل عاطفه منفی دارای تاثیر متوسط ($R=0/35$)، پذیرش مثبت تغییر و روابط ایمن دارای تاثیر ضعیف ($R=0/20$)، کنترل دارای تاثیر متوسط ($R=0/47$) و تأثیرات معنوی دارای تاثیر متوسط ($R=0/56$) بر عملکرد نوآوران می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: تاب‌آوری سازمانی، تامین اجتماعی البرز، عملکرد نوآوران

مطالعات مدیریت و کارآفرینی

دوره ۶، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۹، صفحات ۳۱-۱۵